

ਅਮੋਲ ਰਤਨ ਸਿੰਘ, ਜੇ.
ਕੈਪਟਨ. ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ
ਬਨਾਮ
ਕੈਪਟਨ. ਨੱਥਾ ਸਿੰਘ- ਜਵਾਬਦਾਰ
2014 ਦਾ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 766
11 ਜਨਵਰੀ 2016

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860—S.499—ਮਾਨਹਾਨੀ—ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ—
ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਤਲਬ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੰਤਕਾਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ
ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ—ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੌਰਾਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਅਜਿਹੀ
ਕਿਸਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਾਣਹਾਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਜਦੋਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ
ਬੰਦ ਵਾਤਾਵਰਨ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਅਦਾਲਤ
ਵਿੱਚ ਵੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ -
ਮਾਮਲਾ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ
ਜਾ ਸਕਦਾ - ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਕਿ , ਜਦੋਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਬੰਦ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੀ
ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਉਕਤ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੰਗ
ਕਰਨ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ
ਨੁਕਸਾਨ, ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ।

(ਪਰਾ 23)

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਮਦਨ ਗੋਪਾਲ ਗੁਪਤਾ ।

ਅਮੋਲ ਰਤਨ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

(1) ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਕੈਪਟਨ ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਿੱਖ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ,
ਫਾਸਟ ਟਰੈਕ ਅਦਾਲਤ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਮਿਤੀ 29.10.2013 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ
ਵਿਦਵਤਾ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਸੀਨੀਅਰ ਡਵੀਜ਼ਨ), ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ 25.10.10 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ
ਹੋਏ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। .2011. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ
ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਕੈਪਟਨ ਨੱਥਾ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਹਰਜਾਨੇ ਵਜੋਂ 5,00,000/-
ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ,
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(2) ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਭਾਰਤੀ
ਫੌਜ ਵਿੱਚੋਂ ਬਤੌਰ ਕੈਪਟਨ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, 9500/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲੈ ਰਿਹਾ

ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ 50,000/- ਰੁਪਏ ਕਮਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਰਾਮਪੁਰ ਮਿਲਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਨਾਮ ਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਵੀ ਹੈ

ਚੰਗੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੇ ਦੁੱਧ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਝਾੜ ਲੈਣ ਲਈ ਉਤਪਾਦਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਲਿ.

(3) ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ, ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ/ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਉਸ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ ਸੰਬੰਧੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ (ਕੈਪਟਨ ਨੱਥਾ ਸਿੰਘ) ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ। ਇੱਕ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ:-

“ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ ਨੇ ਗੱਜਣ ਸਿੰਘ (ਸਵੈ-ਇੱਛਤ) ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਕਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਵੇਚੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਕੈਪਟਨ ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਹੈ। ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ ਪਿੰਡ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਥੇ ਹੀ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿੱਚ ਭੋਜਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਪੁੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਪਾਲਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਹ ਲੜਕਾ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(4) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਅਤੇ ਉਥੇ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਹਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਕਸ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ। ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਝੂਠੇ ਸਨ, ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(5) ਉਸਨੇ 25.08.2005 ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਲਿਖਤੀ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਣ ਜਾਂ ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 5,00,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(6) ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਈ ਇੱਕ ਆਮ ਨਾਗਰਿਕ ਸੀ, ਜਿਸ ਕੋਲ 2B-19B ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਟਰੈਕਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 50,000/ਰੁਪਏ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। - ਉਸਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਆਮਦਨ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੀ ਮੱਝ ਹੈ।

(7) ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੁਹਰਾਏ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਿਆਨ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 499 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਾਖ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਘਟਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਲਈ ਕੋਈ ਹਰਜਾਨਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

(8) ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨੁਕਤੇ ਤੈਅ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸਾਖ।

(9) ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਆਰਥਿਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ।

(10) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਝਗੜੇ ਸਬੰਧੀ ਮਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਬੂਲ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ।

(11) ਬਿਆਨ, ਐਕਸ.ਪੀ.5, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ6, ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਐਸ.ਡੀ.ਐਮ., ਪਾਇਲ ਨੂੰ 'ਸਾਬਕਾ ਰੀਡਰ' (ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ) ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਸੀ. 13.06.2005 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੱਥਾ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(12) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 132 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ: -

132. ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਮੁਆਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਜਵਾਬ ਅਪਰਾਧ ਹੋਵੇਗਾ। - ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀਵਾਨੀ ਜਾਂ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ, ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਲੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਮੁਆਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਅਪਰਾਧ ਕਰੇਗਾ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰੇਗਾ, ਜਾਂ ਇਹ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰੇਗਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜ਼ੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰੇਗਾ:

ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ- ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਅਜਿਹੇ ਜਵਾਬ ਦੁਆਰਾ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ।”

(13) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਮੁੱਦੇ

ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਧਾਰਾ 132 ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(14) ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ, ਪਹਿਲਾਂ, ਧਾਰਾ 132 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਰਫ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ, ਸ਼ਾਂਤਾ ਬਾਲ ਬਨਾਮ ਉਮਰੋ ਅਮੀਰ ਮਲਿਕ (ਮਨੂੰ/MH/0182) ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। /1925), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 132 ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(15) ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਇਸ ਲਈ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਣਹਾਨੀ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਰੀਕ ਤੱਕ 9% ਸਲਾਨਾ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਗਤਾਂ ਸਮੇਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ। ਰਕਮ ਦੀ ਅਸਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ।

(16) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿੱਚ ਖਾਣਾ ਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਥੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕੋਈ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(17) ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲੇ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਹੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬੋਲਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜੋ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਜਾਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੋਲੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਬਦਨਾਮੀ ਜਾਂ ਮਾਣਹਾਨੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(18) ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਦਿਆਂ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੋਲੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜੋ ਉਹ ਬੋਲੇ ਗਏ ਸਨ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(19) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਮਦਨ ਗੋਪਾਲ ਗੁਪਤਾ, ਨੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਮਰੇ

ਵਿੱਚ ਬੋਲੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ, ਉਹ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਨਹੀਂ ਸਨ।

(20) ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਲਗਭਗ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗੇਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

(21) ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹ ਕੇ, ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇਤਕਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤੀ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨੇ ਬੋਲੇ ਗਏ ਸਨ, ਤੱਥ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਆਦਿ ਰਾਹੀਂ ਨਹੀਂ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, ਜਾਂ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣਾ ਭੋਜਨ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਥੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਲੰਬਾਈ ਤੱਕ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(22) ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਮਤਭੇਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਸੰਦੇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਪ੍ਰੀਖਿਆ-ਮੁਖੀ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੋ ਇਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਬਿਆਨ ਸੀ, ਜਿਰਾਹ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132 ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇ ਇਮਤਿਹਾਨ-ਇਨ-ਚੀਫ਼ ਦੌਰਾਨ ਸਵੈਇੱਛਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜਾਣ ਦਾ ਇੱਛਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਦੋ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ-ਇਨ-ਚੀਫ਼ ਦੌਰਾਨ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਾਮੂਲੀ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਪਿਛਲੇ 10 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਗਵਾਹੀ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਲਈ ਹੁਣ ਹਰਜਾਨਾ ਦੇਣਾ, ਅਸਲ ਵਿਚ ਨਿਆਂ ਦਾ ਧੋਖਾ ਹੋਵੇਗਾ।

(23) ਦੂਜਾ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਬਿਆਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਮਾਣਹਾਨੀ ਹੋਵੇ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਭੋਜਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ

ਉੱਥੇ ਰਹਿ ਕੇ, ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਕਮਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਬੰਦ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਖੁੱਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਮਾਮਲਾ ਅਜਿਹੇ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ।

(24) ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਮਾਈਨ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਰਿਪੋਰਟਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ